

SOBAT

Redactie adres: J.P.C. Rausch, Koningin Wilhelminalaan 387, 2274 AK Voorburg 070-3857934
Redaktieleiden: R. Grit, nr 90 9458 TD Balloo tel. 05924-1361; J. Zwaan, Lijzide 45 1034 KN Amsterdam, tel. 020-319151

NUMMER 10 - JANUARI 1990

Pensioenrechten van oud-militairen

een recht?

Op de eerste vergadering van de VOMI (afdeling Veluwe), die ik bezocht werden door enkele aanwezigen vragen gesteld over de eventuele pensioenrechten van oud-Indiëgangers.

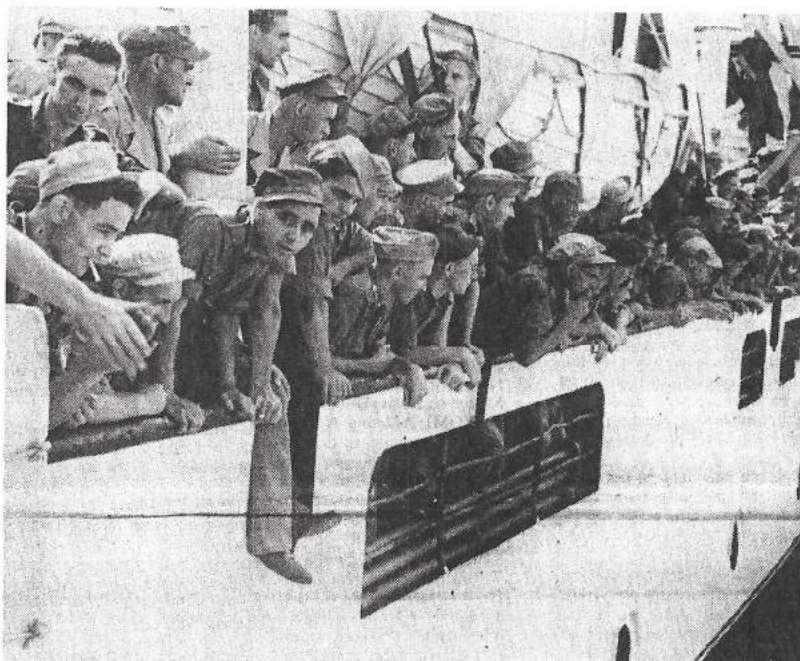
Aansluitend daarop heeft de redactie van Sobat mij gevraagd of ik daarover enige opmerkingen zou willen maken. Voorop moest ik stellen dat de pensioenproblematiek veel ingewikkelder is dan het op het eerste gezicht lijkt. Dit artikel wil dan ook niet anders bedoeld zijn dan als een eerste aanzet voor een verdere discussie over dit onderwerp.

Een bezoek aan een van mijn oud-wapenbroeders in een bejaardencentrum heeft mij er echter pijnlijker van doordrongen dat de tijd die ons rest om iets te bereiken kort en voor velen van ons zeer kort is.

Kunnen we na alle frustraties over de behandeling van onze belangen tot nu toe, nog hopen dat er iets ten goede zal keren? Hebben we hoop kunnen putten uit het rapport van de oudstaatssecretaris Drs. D. v.d. Mei waar hij het onderwerp heeft aangekaart? Of verdwijnt het rapport met zijn conclusies diep onder in een la?

De nieuwe regering is haar taak nog maar net begonnen of het eerste wat de kranten melden is een eis van de ambtenaren tot een loonsverhoging van 5%. Kosten 2 miljard.

Nu is het een natuurkundige wet dat de tegendruk altijd gaat in de richting van de minste weerstand. En welke druk/kunnen wij als oud-militairen uitoefenen die vrijwel allemaal al gepensioneerd of met de VUT zijn? Moeten wij verwachten dat wij aan de kant zullen blijven staan zoals de KNIL militairen aan de kant zijn blijven staan? Als de regering niets doet lost het probleem zich over een aantal jaren vanzelf op. Of mogen wij verwachten dat bij de prioriteiten die door de overheid worden gesteld de morele verplichtingen een voorrang zullen krijgen boven de mogelijk met macht af te dwingen eisen van ambtenaren, trendvolgers en uitkeringsgerechtigden? Degenen die de pensioendiscussies de laatste jaren hebben gevolgd zullen regelmatig het woord "pensioenbreuk" zijn tegengekomen. Daarbij zal het ook opgevallen zijn dat er op werd aangedrongen dat er wet-

Vertrek Castel Bianco op 17 maart 1950 uit Tandjong Priok.

"Gij zult vaak terugdenken aan dit land"

telijke maatregelen zouden worden genomen om de pensioenbreuk op te heffen of althans te mitigeren d.w.z. het verminderen van de gevolgen.

Wat is nu die pensioenbreuk?

Het begrip is pas actueel geworden toen in de zestiger en zeventiger jaren de inflatie zeer sterk toenam. De pensioenrechten die toen werden opgebouwd werden uitgedrukt als een optelsom van jaarlijkse bedragen. (Per jaar bv. 1,75% van het salaris van dat jaar).

Door de sterke inflatie werden de in het verleden opgebouwde bedragen echter steeds minder waard. De meeste pensioenregelingen gingen toen over op het zogenaamde eindloonsysteem waarbij het pensioen niet langer een optelsom maar een verminderd bedrag werd. De pensioenformule werd toen jaren x factor x bedrag. Jaren waren de opgebouwde dienstjaren, factor was meestal 1,75% en bedrag het laatste salaris.

Tezelfdertijd werd het normaal dat de ingegane pensioenen werden aangepast, hetzij met de ontwikkeling van de prij-

zen (kosten van levensonderhoud).

Een andere ontwikkeling op pensioengebied was dat bij voortijdige dienstverlating toch een bepaald pensioenrecht werd toegekend, het zogenaamde "uitgestelde pensioen" (ook wel "slapers" genoemd). In deze ontwikkeling is door de overheid ingegrepen door eerst te verordineren dat een uitgesteld pensioen moest worden toegekend na 10 dienstjaren, vervolgens na 5 dienstjaren en tenslotte werd de verplichting tot het toekennen van een uitgesteld pensioen al na 1 jaar wettelijk geregeld.

Nu was het vaak zo dat werkgevers wel de ingegane pensioenen aanpasten maar dat ze de uitgestelde pensioenen op dezelfde hoogte hielden als bij dienstverlating was vastgesteld. Ze werden dus niet "geïndexeerd". De gevolgen liggen voor de hand; de pensioenrechten werden steeds minder waard naarmate de tijd verstreek.

Dat waren globaal gezien de omstandigheden, maar wat is nu die pensioenbreuk?

Naar mijn ervaring als pensioenman (N.B. ik heb bij een pensioenfonds gewerkt) wordt het

begrip gehanteerd in drie verschillende situaties. Ik zal van alle drie met een verbeeld trachten duidelijk te maken waarom het gaat.

a. Als ik in 1943 ben ondergedoken, daarna als militair naar Indië ben gegaan en ik moest daarna nog een beroepsopleiding volgen dan is het duidelijk dat ik geen volwaardig pensioen meer kan opbouwen. Er is dan een breuk geweest in mijn mogelijkheid tot pensioenopbouw.

b. Als ik na 15 dienstjaren om welke reden dan ook genoodzaakt was van baan te veranderen en het uitgestelde pensioen is nimmer aangepast (geïndexeerd) dan is mijn pensioen ook niet gelijk aan hetgeen ik gehad zou hebben als ik bij één en dezelfde werkgever zou zijn gebleven. Ook in dat geval is er dus sprake van een breuk in mijn pensioenopbouw.

c. Maar ook als ik in overigens de-

zelfde situatie als onder b wel een aanpassing van het uitgestelde pensioen zou hebben gekregen zal normaliter mijn laatste salaris bij de eerste werkgever relatief lager zijn geweest dan bij de laatste werkgever. Ik krijg dan over de eerste jaren een lager pensioen dan over mijn latere jaren. Ook dit wordt als een pensioenbreuk gezien.

Er zijn dus meerdere betekenissen aan het begrip pensioenbreuk toe te kennen. En er zullen onder de lezers van dit artikel genoeg strijdmakers zijn die zich in alle drie de situaties herkennen.

Blijft de vraag welke van de betekenissen voor ons als oudmilitairen het meest relevant is.

Ik wil dan beginnen met een tweetal stellingen nl.

1. Als vrijwilliger of als dienstplichtig militair heeft men niet de status van ambtenaar gehad. Ik persoonlijk heb mij nooit een ambtenaar gevoeld en ik kan me ook niet herinneren ooit een dergelijk arbeidscontract te hebben getekend.

2. Het was een fysieke onmogelijkheid om alle terugkerenden een baan aan te bieden bij de overheid of bij een overheidsinstelling. De meerderheid moest zijn weg zoeken in het bedrijfsleven of als zelfstandige.

Nu heeft de overheid aan een bepaalde categorie van de teruggekeerde pensioenrechten toegekend over de periode die zij in het verzet en/of in militaire dienst hebben doorgebracht.

Voor mij is het een zeer klemmende vraag op grond waarvan de overheid aan de toevallig in haar dienst getreden oudmilitairen wel pensioenrechten over de betreffende periode heeft toegekend maar aan de niet in haar dienst getreden, niet. Dat riekt in mijn opvatting naar discriminatie.

Het voorstel in het rapport van Drs. v.d. Mei om een bedrag ineens uit te keren is een voorbij gaan aan de wezenlijke problematiek. Dat voorstel hoort thuis in de categorie "afschepen". Persoonlijk zou ik in overweging willen geven om aan alle oudmilitairen die over de periode waarin zij militaire dienst vervulden en waarvoor hun (latere) werkgever geen pensioenrechten heeft toegekend een additioneel pensioen toe te kennen.

Als formule hiervoor zou gebruikt kunnen worden; jaren x 2% x gehuwden AOW x factor. In deze formule is als het aantal jaren te nemen dat door de over-

Vervolg op pagina 6

Eerstvolgende "Sobat" verschijnt april 1990
Verzoekt de kopij uiterlijk 1 maart 1990 in te zenden.

Vijf jaar "Vereniging Oud Militairen Indiëgangers"

In 1990 zal het vijf jaar geleden zijn dat een aantal idealistische oud Indië militairen het initiatief namen een vereniging van oud militaire Indiëgangers op te richten, die de belangen zou gaan behartigen van "oude Sobats", die door hun toenmalige plicht in moeilijkheden zijn gekomen.

Na een voorspoedige start kwamen na een paar jaar niet voorzien problemen te voorschijn. Vermoedelijk is men gestart met de gedachte dat, ondanks de problemen in die moeilijke Indiëperiode er een éénheid was en men voor elkaar op de bres wilde springen, vergeetende dat wij inmiddels 40 jaar ouder zijn geworden, dit laatste is waarschijnlijk niet onderkend.

De verdraagzaamheid van "toen" bleek niet bij alle oprichters en leden in gelijke mate aanwezig, met het gevolg dat als bestuur en leden niet op één lijn zitten het voor een landelijke vereniging als de onze, funeste gevolgen kan hebben. Op advies van de adviseurs werd een nieuw bestuur geformeerd om de onrust bij de leden weg te nemen. In juni 1988 trad het huidige bestuur aan, die alles geprobeerd heeft de leden die meenden onvoldoende inspraak te hebben de vrijheid te geven om in federatief verband te gaan werken. helaas achteraf bleek dat een aantal afd. besturen al het initiatief genomen hadden om een eigen vereniging op te richten. Jammer, want wij zijn er van overtuigd aan praktisch alle wensen van de ontevreden leden tegemoet te zijn gekomen.

Door dit gescheiden optreden van twee belangenverenigingen die dezelfde doelstelling hebben zijn onze vrienden die onze hulp nodig hebben en verdienen niet gebaat.

Tegenover de leden en instanties die wij moeten benaderen om hulp en steun, is dit gescheiden optrekken moeilijk te verklaren. Wij zijn er nog steeds van overtuigd dat samengaan mogelijk moet zijn, de bezwaren die bij de oud leden aanwezig waren zijn opgelost. Wat weerhoudt ons om weer als één vereniging op te treden om erkenning te eisen dat er ruim 150.000 jongemannen, verplicht of vrijwillig hun opgedragen taak vervulden.

Erkenning afdwingen alleen al om de nabestaanden van de vele duizenden gesneuvelden die wij hebben moeten achterlaten recht in de ogen te kunnen kijken, dat hun man, zoon, broer of verloofde niet voor niets het hoogste hebben gegeven in een periode, die door velen ook de politiek, het liefst wordt verzwegen, alsof die periode niet heeft bestaan.

Vrienden het loopt tegen twaalfen, nog een paar jaar en het hoeft niet meer, op iedere reünie missen we weer een aantal namen van toenmalige lotgenoten en op iedere samenkomst zijn het er meer. Laten wij zorgen nu het nog kan dat degene die onze hulp nodig hebben die hulp ook krijgen.

Onze wens is dat wij in 1990 weer als een éénheid kunnen optrekken, om te zorgen dat de "Indië" periode voor de geschiedenis niet wordt verzwegen en vergeten.

Namens het bestuur danken wij allen die zich in de afgelopen jaren voor onze erkenning hebben ingezet en wensen u een voorspoedig 1990.

J. Dijkema, voorzitter

Van de bestuurstafel

De laatste twee bestuursvergaderingen van de V.O.M.I. - Arnhem hadden de volgende punten als onderwerp van gesprek:

Op 26 september j.l.

- de verwerking van mutaties in de ledenadministratie
- verslag van voorzitter omtrent bezoek aan bestuur VOMI NoordHolland
- evaluatie van de plechtige herdenking in Roermond op 7 september j.l.
- verslag van de voorzitter van zijn indrukken van de door hem onlangs bijgewoonde vergadering van de landelijke Sociale Commissie. Dit was n.b. de eerste maal dat een verenigingsvoorzitter een vergadering van deze commissie bijwoonde.
- verslag van de voorzitter omtrent zijn recent bezoek aan de afdeling Noord-Brabant.
- financiën. De toestand is niet rooskleurig; de bodem van de kas nadert met rasse schreden.
- voornemen voorzitter om de (her)oprichting van de afdeling Groningen bij te wonen op 7 oktober 1989.
- statuten van de VOMI Arnhem. Deze gaan in copie naar de ereleden en de Raad van Advies.

- concept-statuten voor de afdelingen. Deze zullen worden behandeld tijdens de ledenvergadering van 2 november.
- bespreking concept-schrijven aan F.I.M. Als dialoog doorgaat zal van V.O.M.I.-zijde het D.B. gesprekspartner zijn.

Op 2 november j.l.:

- voorstel voor gesprek voorzitter met de heer Voorhoeve (VVD) over doel van onze vereniging
- afd. Limburg. Bestuur daár heeft bijtje er bij neergelegd. Moeilijk om andere bestuursleden te vinden.
- schrijven van SFMO omtrent onze subsidie-aanvraag.
- verslag voorzitter omtrent het bijwonen van de oprichtingsvergadering van de afdeling aldaar.
- toekomst van "Sobat". Moet representatieve uitgave worden. Het is de vlag van de vereniging.

Op 2 november j.l. tijdens de ledenvergadering: te "Bronbeek"

- verslag vergadering 22 juni 1989. Utrecht had een vraag omtrent het huishoudelijk reglement. Noord-Holland had graag

een duidelijker financieel overzicht.

Drenthe startte een discussie over de contacten met de F.I.M. Voorzitter zei in antwoord in de loop van de vergadering op deze zaken terug te komen.

- Ingekomen en uitgegane post.
- Mededelingen. Van de S.F.M.O. is een schrijven ontvangen, waarin werd bekendgemaakt, dat de gevraagde subsidie wederom is afgewezen. Ook de F.I.M. heeft bij de S.F.M.O. subsidie aangevraagd. De S.F.M.O. is niet bereid aan twee verenigingen met gelijke doelstelling subsidie te verlenen. Geadviseerd wordt te gaan samenwerken, waarna een subsidieaanvraag positief zal worden behandeld. De leden verklaarden zich accoord met onderhandeling met de F.I.M.
- Groningen. Voorzitter richtte een speciaal welkomswoord tot de afgevaardigden van de onlangs opnieuw opgerichte afdeling.
- Noord-Brabant. voorzitter Mol en secretaris Dubois van de VOMI Afdeling Noord-Brabant organiseren de verdeling van de voorgenomen splitsing in West- en Oost-Brabant.
- Rooster van aftreden: 1990: J. de Wit en J. Rausch, 1991: J. Dijkema en V. Bridié, N. den Hollander 1992: D Mennens en G. Determan
Aftredende bestuursleden zijn telkens herkiesbaar.
- Sociale Commissie. Voorzitter Bridié van deze commissie stelde doelstelling ter discussie alsmede de te volgen nieuwe koers voor de toekomst. Te richten op intensieve benadering van de leden om de "probleemgevallen" boven water te krijgen en de doelstelling van de V.O.M.I. in grotere mate bekendheid te geven, voornamelijk door inschakeling van streekbladen etc.
- Betalende leden. Leden, die op 31/12/'89 de contributie over 1989 nog niet hebben voldaan, zullen uit de ledenadministratie worden geschrapt. "Sobat" wordt hen dan niet meer toegezonden. Dit bespaart veel geld.
- Financiële situatie. Door het uitblijven van subsidie wordt het voor de penningmeester een uiterst moeilijke zaak een sluitende begroting te produceren. Het jaar 1989 zal een tekort van ruim f 3000,- te zien geven. Een verdergaand tekort leidt onherroepelijk naar faillissement van de vereniging en de ledenvergadering ging uiteindelijk accoord met een contributieverhoging naar f 27,50 per jaar. (dat is volgens de secretaris nog geen twee pakjes sigaretten per jaar...)
- De financiële commissie bestaat uit de heren Harnsen van Noord-Holland, de Jong van Zuid-Holland en Martens van Utrecht.

Ook de ledenadministratie wil nog even het woord...

Wij beginnen natuurlijk u allen een goed en voorspoedig 1990 toe te wensen. Een nieuw jaar, een nieuw geluid.

Als u verhuisd, wilt u mij dan een berichtje sturen, heel graag uw lidmaatschapsnummer erbij vermelden. Ieder kwartaal zijn er vele berichten, ook minder aangename, b.v. het overlijden van Sobat's. Vaak hebben we dat "van horen zeggen".

Feitelijk behoort hiervoor een rubriek in de "Sobat" te worden opgenomen. Familieleden vergeten vaak hieraan aandacht te besteden. Een verzoek dezerzijds, stuur ons een bericht, wij nemen dat op in ons blad waardoor mede wordt voorkomen dat een verzoek aan de redactie wordt verzonden om geen verzorgingsorgaan meer te zenden. Achtergebleven familieleden ervaren dit als zeer pijnlijk om steeds middels deze aan het verlies te worden herinnert. We hopen uiteraard weinig van die berichten te ontvangen in het nieuwe jaar. Lezers geeft u dit tijdig door. Dank voor uw medewerking.

U wordt lid van de vereniging door opgave bij de afdeling (per provincie).

U betaalt de contributie, in 1990 f 27,50, waarna de afdeling dit doorstuurt naar de ledenadministratie.

De ledenadministrateur stuurt bericht naar de computer-medewerker waar een adresbandje voor de "Sobat" wordt gemaakt. Dit adresbandje moet bij de sluitingsdatum voor de copie van de "Sobat" in ons bezit zijn.

Kan dit niet dan draagt de afdeling zorg voor toezending van het blad via het aanvragen van de benodigde exemplaren bij de redactie van "Sobat". Doet u het anders, dan krijgt uw nieuwe lid na aanmelding niet direct een blad waar hij recht op heeft. Bovendien een slechte reclame voor de vereniging.

Nico den Hollander
Staringstraat 218
5343 GL Oss
Tel. 04120-25109

"Het rekensommetje"

1 + 1 = 3 ?? !!
Als optelsom lijkt dit fout te zijn, organisatorisch echter kan de uitkomst nog hoger worden, vandaar de vraag?

Wat is het verschil tussen de doelstellingen en de tot stand gekomen zelfstandigheid van de V.O.M.I.-afdelingen "Vereniging Oud Militairen Indiëgangers" sinds 1988 en die van de V.I.M. "Vereniging Indië Militairen" sinds de oprichting in 1988???

GEEN ENKELE!!!

Toch hebben beiden door het ontstaan van deze situatie hun subsidies voorlopig verspeeld, de geïnvesteerde energie is helaas gebruikt voor deze concurrentievervalsing!!!

Het rekensommetje moet nu dus zijn: 1 + 1 = 0 !!

Subsidies zijn dringend nodig, niet om er mooi weer mee te spelen, doch om onze sociale doelstellingen na te kunnen streven tegen minimale kostenvergoedingen, teneinde de in psychische- en financiële moeilijkheden verkerende Sobats nog tijdig te kunnen opsporen en helpen.

Vele V.O.M.I. en V.I.M. leden weten niet eens precies waarom het destijds ging, doch zij die onze hulp (hoe beperkt ook) nodig hebben, zijn in dit late uur nogmaals het slachtoffer geworden.

Na de talloze V.O.M.I. filmvoorstellingen in alle provincies en regio's van Noord tot Zuid, Oost en West wordt er nu op aangedrongen zich eens bewust te worden van de tijd die ons nog rest om de beoogde doelstellingen GEZAMENLIJK te verwezenlijken, mede waardoor alle sociale contactmensen meer gemotiveerd en gesteund kunnen worden.

Wij kennen onze beperkingen doch het alleen al luisteren naar de in moeilijkheden verkerende Sobats kan reeds een goed psychologisch effect hebben en met een goed gesubsidieerde ondersteuning zal dit voor alle sociale diensten in elke regio effectiever gemaakt kunnen worden.

Met het opnieuw oplossen, waardoor die onnodige splitsing ontstaan is, helpen wij in de eerste plaats onze makkers niet mee, ten tweede wordt een onnodige polarisatie opgeroepen die alleen aangeeft wat ons scheidt inplaats van aan te geven wat ons bindt.

Van alle leden van zowel de V.O.M.I. als de V.I.M. zal daarom verwacht mogen worden dat zij zich op democratische wijze uitspreken om te komen tot één duidelijkje eenheid.

Het figuurlijke gezichtsverlies van wie dan ook staat in het niets ten opzichte van het letterlijke verlies aan hulp voor diegenen, voor wie wij onze doelstellingen in het vaandel hebben gezet.

Wie gelijk heeft staat sterk, maar wie denkt dat hij sterk staat heeft niet gelijk!!!

D. Mennens

"HERDENKING" "MEI-DAGEN 1940"

Het plan is opgevat om bij de 50-jarige Herdenking van de Duitse inval in Nederland een OPEN DAG VOOR VETERANEN te organiseren als ERKENNING en WAARDERING voor hun deelname aan de oorlogs- en gevechtshandelingen in de Mei-dagen 1940. Deze OPEN DAG zal plaats vinden temidden van de huidige Krijgsmacht zodat de thans dienenden blijk kunnen geven van hun betrokkenheid met de Veteranen in het algemeen en die van de "mei-dagen 1940" in het bijzonder. Als Herdenkingsdatum is vastgesteld donderdag 10 mei 1990 en deze dag wordt aangeduid als "Open Dag Veteranen mei 1990".

Nadere mededelingen hierover volgen in het SOBAT nummer 11 van April 1990.

REDACTIE.

MIJMERINGEN

Ook anno 1990, al schijnt het sprookje dan uit te zijn, zijn we trots op hetgeen we in het toenmalige Nederlands Oost Indië hebben verricht. Wij, de overgrote meerderheid in die 1001 functies op die 1001 locaties, die dan een wereld van elkaar verschilden. We hebben onze zaken gedaan, naar eer en geweten en naar beste kunnen. Wij, van de marinevliegdiens, van de mariniers, van de bataljons en compagnieën, van de ondersteunende wapens, van de welzijnszorg, van de geneeskundige dienst en noem maar op hadden achtung en bewondering voor elkaar, daar en toen. De soldaten die de rust- en verlofcentra in of nabij grote steden in bedrijf hielden waren even onmisbaar als de verslaggevers en typisten van "Wapenbroeders". Er zullen er zijn die zeggen: verlofcentra hebben we nooit ontvangen... wij hebben altijd in de rotzooi gezeten.

Zou het kunnen zijn dat de waarnemingen van die mensen toen, geen verband meer houden met de 'vertaling' die ze er nu menen aan te moeten geven? Wij weigeren ons te vereenzelvigen met lieden die ons in de media wensen af te schilderen als zielige, naar herkenning hunkerende, tobbers die het aan alles inclusief politieke voorlichting ontbrak. alsof wij enige politieke belangstelling zouden hebben gehad. Onze taak was zo groot en veelomvattend, eiste ons zo volledig op, dat we voor weinig andere zaken tijd en belangstelling hadden. De journalist in ons goede, vrije, democratische land mag de deserteur op het beeldscherm brengen en hem langdurig aan het woord laten. Wij kennen geen land, in oost noch west, waar oud-strijders begrip kunnen opbrengen voor een deserteur. Zijn daad, waarvoor hij zijn eigen verantwoording draagt, beoordelen wij niet als een gedurfd, hoogstaand en edel protest aan het adres van een democratisch gekozen regering, maar als lafheid en verraad aan de vele tienduizenden die wel gingen.

Boeken als 'Kerels van de daad' en 'Wij werden geroepen', wij schreven er eerder over, vertolken nog steeds onze herinneringen aan toen. Het epos van oorlogsvrijwilligers en het verhaal van een divisie, twee boeken uit een rij van vele boeken.

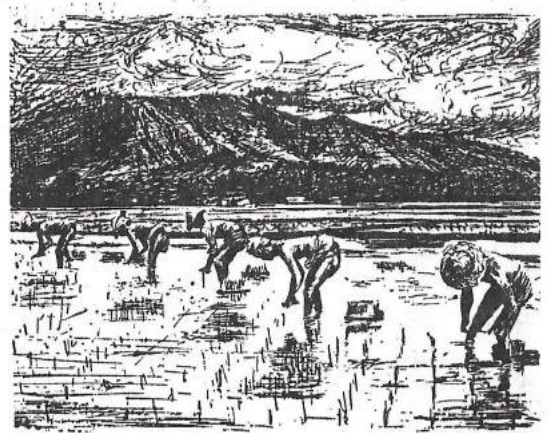
Onbekende geuren en niet begrepen klanken kwamen op ons af. Heel die exotische wereld werd deel van ons bestaan.

Aan 'Kerels van de daad' hebben wij speciale herinneringen, omdat een aantal exemplaren van dat boek, uitgegeven in 1947, in mei 1948 werd bezorgd op onze buitenpost door de luchtverplegingscompagnie. In "Wij werden geroepen" staat onder de vele illustraties, paginagroot, een soldaat afgebeeld. Een glimlachende kerel met een open en eerlijk gezicht, vechtpetje scheef op de haardos en het gelatensnet om de fiere nek gedrapeerd. Daaronder de tekst: "Infanterist... de doodgewone man met de doodgewone Lee Enfield... de onopvallende lange afstandsloper, die de meerderheid van de divisie vertegenwoordigt... die overdag en 's nachts wacht en patrouille loopt en die zich vooral onderscheidt in uithoudingsvermogen, kankeren en een goed humeur... de man, die een nieuw soort Nederlanders bij het Indonesische volk introduceert."

We woonden een plechtigheid bij ter gelegenheid van 'Remembrance Day' in Londen. Klaproosdag, op de zondag na de 11e november, het einde van de 1e wereldoorlog. De Britten, met een aangeboren gevoel voor traditie maken van die dag een stijlvol en indrukwekkend gebeuren, tijdens welke alle doden van alle oorlogen worden geëerd. In de 'Royal British Legion' vindt iedere oud-strijder zich terug. Wij, nogal onderling verdeelde, nagenoeg traditie-loze Nederlanders paktten dat anders aan. Eenmaal teruggekeerd uit Indië hielden talloze eenheden reünies tot op de dag van vandaag. Daarnaast konden er, onder de hoofdzakelijk 'ongeorganiseerden', meer dan veertig, elkaar vaak fel bestrijdende qua ledental kleine tot zeer kleine oud-strijders organisaties ontstaan. Die oud-strijders organisaties die hun leden zouden willen afschilderen als zielige stakkers, slachtoffers van een misdadige politiek, als traumatische meelijwekkende figuren, zouden dat zeker doen ten koste van het ledental. Onze kinderen, die op vakantie naar Indonesië reisden adviseerden wij de kampong of dessa aan te doen waar we dienden, als dat in hun reischema zo uitkwam. We zeiden hen om toch zeker hun familie-naam te noemen aan de nog aanwezige mensen daar van onze leeftijd en ouder. Zij werden als prins en prinsessen ont-

vangen. Niet alleen omdat gastvrijheid in Indonesië met hoofdletters geschreven wordt, maar ook omdat we ons daar te barsten hebben gewerkt. We werkten aan het herstel van wegen en bruggen, de opbouw van plantages, het in bedrijf houden van poliklinieken, bevordering van onderwijs en handel, bescherming van de bevolking en nog enige kolommen bezigheden. Gerekend over de jaren, en de grote aantallen uitgezonden militairen in beschouwing genomen, was gebruikmaking van ons wapen incidenteel en sporadisch. Niet weinigen onder ons, en dat heeft veel met de functie te maken, hebben behalve op kokosnoten en apen alsmede een flinke riedel op oudejaarsavond, geen schot gelost. Voor, in zijn algemeenheid onjuiste, verhalen over slecht geleide en vooral misleide, niet voorgelichte, uitgezonden stakkers hebben wij, het Nederlandse volk, onze ouders en vooral onze kinderen geen belangstelling en waardering.

Zoals ook onze kinderen zich nauwelijks een voorstelling kunnen maken van de bezettingstijd, zo kunnen ook Indonesische jongeren zich moeilijk voorstellen hoe het was in de tijd van de 'revolutie'. Nederlanders zijn door niemand afgeschilderd als wrede bezetters. Ze waren er gewoon en schenen er sinds mensenheugenis te zijn geweest. En hoe dat mogelijk is geweest is altijd een raadsel gebleven. De Japane bezetting moet erg zijn geweest, naar hetgeen ze ervan hadden vernomen. Dat heeft dan alles te maken met de honderdduizenden romusha's (hulpkrachten) die door de Jappen stelselmatig zijn omgebracht. We mogen van de redactie Haman Superman, in 1928 geboren in een Sundanese dessa aan het woord laten. We kennen hem al lang en hij deed zijn verhaal in zijn gastvrije woning in Cimahi. Na de lagere school hielp hij zijn vader met het boerenwerk. De Jappen waren in 1942 binnen gevallen en de drie Nederlanders met hun vrouwen van de nabijge theeplantage waren verdwenen. Tijdens de bezetting waren er Jappen in de dessa geweest om rijst te vorderen, heel onaangenaam. En toen was de oorlog opeens afgelopen en Indonesia een vrij land. En wat dat betekende had zelfs de hoofdonderwijzer niet uit kunnen leggen. Op een onzalige dag in oktober van 1945 waren er bewapende jongeren in de dessa gekomen. Ze schreeuwden vaak 'merdeka', stonden onder bevel van een hadji en de dessa-bevolking had hen in ieder geval

Een beeld dat wij allen kennen. Het kon getekend, geschilderd of gefotografeerd worden daar waar wij orde en vrede hadden gebracht. Wie zou dit willen ontkennen?

snel van alles wat zij wensten te voorzien. Ging dat niet snel genoeg dan vielen er klappen. In het begin van 1946 waren er zelfs twee mensen, waaronder een vrouw, door hen doodgeschoten.

In september 1947 was de administrateur van de theeplantage teruggekeerd tesamen met een detachement Nederlandse soldaten. De theefabriek was kort voor hun komst door de jongeren in brand gestoken en vernield, hetgeen een verpletterende indruk op de dessa-bevolking had gemaakt. Na enige tijd had hij zijn diensten aan de

vervoerde de K.P.M., ter gelegenheid van de heropening van haar lijndiensten, verlofgangers in goedkope 14-daagse arrangementen naar Bali. Onze verbazing beantwoorde hij met de opmerking: 'Ah, sahabatku, we hoeven niet noodzakelijk steeds dezelfde vijanden te hebben!' Hij werd bevorderd en raakte weer gewond bij Subang in de

Vrouwen van donkere vochtinglanzende ogen als die van een boshert.

detachementscommandant aangeboden. Hij had uiteenlopende werkzaamheden verricht waarvoor hij uit de keuken mocht meeteen. Later was hij als gids op patrouilles meegegaan. Toen twee van de jongeren door zijn aanwijzingen konden worden gepakt had hij het vertrouwen gewonnen. Verdere patrouilles liep hij mee met een buitgemaakte karabijn. Toen die mogelijkheid werd geboden was hij door de commandant ingeschreven als adspirant KNIL militair onder stamboeknummer 28 50 009. 'U moet toch eens nagaan of ik nog recht op pensioen heb, had hij met een knipoog opgemerkt.

Toen, tot zijn niet geringe verbazing, de Nederlanders huiswaarts gingen had hij zich bij de T.N.I. gemeld. Gezien zijn ervaring en militaire kennis was hij meer dan welkom. In 1954 raakte hij gewond in Bali, zeer tot onze verbazing. Vanaf medio 1948 konden Nederlanders, ongewapend, in Bali rondlopen en

strijd tegen de Darul Islam. Als sergeant majoor ging hij met pensioen, waarvan hij redelijk rond kan komen. Als Haman Suparman zegt dat de Nederlanders in zijn dessa er waren in het belang van zijn landslieden, dan achten we deze uitspraak te zijn gedaan door een bevoegd persoon.

Wij ontvingen in de loop der jaren brieven van onze voormalige tegenstanders met als aanhef: beste wapenbroeder, in de Bahasa Indonesia, teman seperjuangan yang baik. We zijn toch allemaal wapenbroeders?

Lamunan-mijmeringen.

Oud-Commandanten van de Divisie, de Generaal-Majoor b.d. D.C. de Vries en de Luitenant-Generaal Tjassens, thans Commandant 1e Leger-Korps.

Sobat's brengen een groet.

De weg naar en langs het Divisie-Stafgebouw.

De Majoor der Grenadiers H.F. Fabry van de Staf van de Inspecteur der Krijgsmacht. Ook in de lucht niet onbekend.

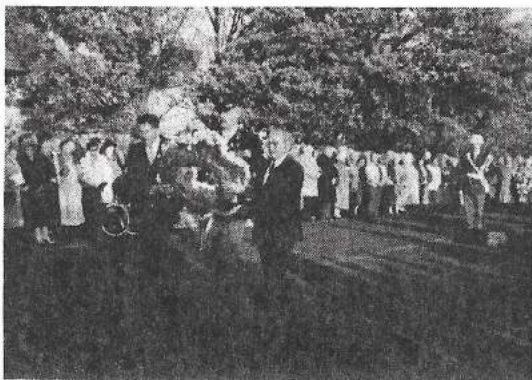

De Commissaris der Koningin in Gelderland en de burgemeester van Arnhem.

Ontvangst in het K.M.T.

J.J.J.M.M. Vos geflankeerd door twee Ridder M.W.O.

"Mijmeringen"

Kranslegging door de Divisiecommandant.

Het gaat zeker niet om een massale manifestatie...

De weergoden waren ons gunstig op 7 december. Door een voortreffelijke organisatie werden we ontvangen in het K.M.T. met koffie en cake alwaar al gauw bleek dat de belangstelling voor de jaarlijkse herdenking groeiende is. Naast de Sobat's van de '7 December Divisie' waren vele vertegenwoordigers van andere onderdelen waarmee destijds een nauw samenwerkingsverband bestond. Een woord van dank aan de actieve dienende militairen (dames en heren) voor wie niets te veel was om op waardige wijze de herdenking mogelijk te maken. Vervolgens werd verzameld in de kapel die volledig bezet werd terwijl in een tweetal commandotenten op het T.V. scherm de plechtigheden te volgen waren. De Divisie-Commandant, de Generaal-Majoor J.J.J.M.M. Vos opende de bijeenkomst in de kapel met de volgende woorden:

Zeer geachte aanwezigen
Als commandant van de 1e Divisie '7 December' begroet ik u allen bij deze jaarlijkse bijeenkomst ter gelegenheid van onze gemeenschappelijke dodenherdenking.
Het doet mij goed dat u met zoveel velen bent gekomen.

Een speciaal woord van welkom voor de nabestaanden van de gesneuvelden die we hier vandaag herdenken.

Ook de aanwezige ridders MWO en Oud-Divisie commandanten heet ik welkom.
Dit geldt tevens voor de vertegenwoordigers van de stichting band oudstrijders en leden van de 1e Divisie '7 December' te weten:
- Het Stichtingsbestuur
- Vertegenwoordigers van de diverse reüniverenigingen en van de parate eenheden van de divisie.

Zeker niet in de laatste plaats heet ik de civiele en militaire autoriteiten welkom. Zonder iemand te kort te willen doen vermeld ik:

De commissaris van de Koningin in Gelderland, de heer de Bruine en de burgemeester van Arnhem de heer Scholten.

Ik beschouw uw beider aanwezigheid als een duidelijk blijk van burger-militair verbondenheid.

Als militaire autoriteiten mag ik noemen de vertegenwoordiger van de inspecteur generaal: de majoor Fabry en commandant 1 legerkorps, tevens oud divisie commandant de luitenant-generaal Tjassens.

Als ook de vertegenwoordiger van provinciaal militair commandant Gelderland en Flevoland: de luitenant-kolonel v.d. Heijden.

Er zijn echter ook afwezigen die ik wil memoreren
- Zij die ons het afgelopen jaar zijn ontvallen en

- Zij die in een zodanige fysieke of psychische situatie zijn geraakt dat zij niet langer in staat zijn hier in persoon aanwezig te zijn. Ik ben ervan overtuigd dat zij zeker deze middag in gedachten bij ons zijn.

Waarom zijn we hier, vandaag, 7 december 1989 bijeen gekomen?

Eenieder, zal zo zijn eigen, persoonlijke redenen hebben om hier aanwezig te zijn. Het gaat zeker niet om een massale manifestatie; oh nee verre van dat. Centraal staat het herdenken van de meer dan 600 doden die in Menteng Poeloe begraven liggen. Zij die met duizenden, overwegend jonge en veelal onervaren, andere EM-ers de taak waarvoor ze geroepen werden, ook naar eer en geweten hebben uitgevoerd maar bovendien daarvoor de uiterste prijs hebben betaald. De namen van hen die niet terugkerden staan gegrift in de tafels bij deze kapel. Het is goed hen te gedenken. Wij allen, zoals wij hier bijeen zijn, hebben eenerschuld tegenover die 600 afwezigen.

Kenmerk van een erschuld is dat hij nooit kan worden voldaan; dat is iets blijvends. Als wij vergeten zijn wij ontrouw aan onze doden. Een mens die vergeet onthult zichzelf. Wij eren onze doden als we hun voorbeeld ter harte nemen. Mogen wij in deze, wat ik zou willen noemen, saamhorigheid van de band van oud strijder en leden van de '7 December Divisie', een vaste kern vormen die: Het kwade vermijdt, Het goede doet. De vrijheid behartigt en de vrede zoekt.

Het herdenken van uw gesneuvelde "Sobats" respectievelijk uw niet teruggekeerde familieleden is zonder enige twijfel uw eerste en voornaamste reden van uw aanwezigheid. Ik kan me echter voorstellen dat velen van u nog een of meerdere redenen hebben om hier te zijn t.w. het ontmoeten van lotgenoten om elkaar te kunnen vragen:
- "Heb jij dat nu ook dat je 's nachts, badend in het zweet weer Indië doorleeft?"
- "Heb jij dat nu ook dat verderend gevoel niet geloofd te worden over hoe het echt was?"
- "Heb jij dat nu ook dat verlamd gevoel dat het allemaal voor "noppes" was?"

Enzovoort en zo verder!
Is dat gelamenter? Is dat klagen? Nee; het is zo natuurlijk; heel gewoon eigenlijk. De meesten van u zijn aan het eind van het werkzame leven gekomen, er is tijd om na te denken, terug te kijken en dan komt zo een vraag snel boven.

De uitzending naar het toenmalige Nederlands-Indië gebeurde op een manier die we ons heden ten dage volstrekt niet meer kunnen voorstellen.
- "Drie of vier jaar van huis; het is niet anders!"
- "Geen verlof, nauwelijks mogelijkheden voor contact met thuis; jammer dan!"
- "Grote spanning, weinig of geen ontspanning, ja levensgevaar; je leert er mee leven!"

U ging naar Indië om orde en rust te herstellen; spoedig werd u gewaar dat het politieke klimaat veranderde terwijl er "Sobats" sneuvelden of op onmenselijke manier werden afgemaakt.

Het is in die dagen dat een waarnemer van de verenigde naties over u sprak als een "wonderlijk" leger. Hij had zelf, onder

"oorlogsomstandigheden" Italië, met name Sicilië en Monte Casino meegemaakt als ook Frankrijk en landingen in de Pacific. Ik citeer wat hij in zijn verslag schreef: "Nooit heb ik zoveel soldaten bezig gezien met het helpen van verwaarloosde mensen. Deze Hollandse jongens delen medicijnen uit, verbinden mensen, helpen de bevolking. Het zijn geen Rode Kruis soldaten het zijn simpel soldaten van een gevechtseenheid. Ze verzamelen geen souvenirs, vallen geen vrouwen lastig en ze betalen alles wat ze kopen. Ja een wonderlijk leger dat is het!" Einde citaat.

Sjoerd Lapré, RMWO, hier vandaag aanwezig, beschrijft in zijn boek Nederland-Indië 1940-1950, de chaotische toestand, het gezagsvacuum waarin Britten en gecapituleerde Japanners een rol speelden. De duizenden landgenoten die achter de demarcatielijn door nationalisten waren geïnterneerd. Hij toont aan dat de komst van troepen uit Nederland een bittere noodzaak was, dat zij hele gemeenschappen een rampzalig lot hebben bespaard.

Een ander bewijs dat u toch geen slapeloze nachten hoeft te hebben is het feit dat u gedurende uw "Indonesië"-reizen, jaren later, warm ontvangen werd, ook door uw voormalige tegenstanders.

Maar wat wringt is wat het Nederlandse volk van u dacht, denkt, vond en vindt!

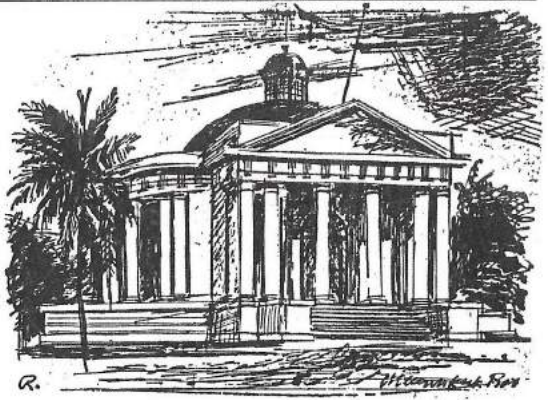
U kreeg de vraag van "wat deed je daar eigenlijk?" of nog erger er werd en wordt gesugereerd, dat u daar als oorlogsmisdadiger te keer bent gegaan. Dat doet pijn! Zelfs voor uw eigen kinderen krijgt u geen verlijke kansen om "het" te vertellen en duidelijk te maken. Immers dat onderwerp is in onze nationale geschiedenisboeken een onderbelicht hoofdstuk.

Het is daarom dat ik het met de vertrouwensman "Oud-Militairen Indiëgangers", de heer van der Meij, hier en nu aanwezig, helemaal eens ben dat er in Nederland een veteranenbeleid moet en zal komen.

Heeft dat dan zin? Zult u zich afvragen bij een regering van gemiddeld 43 jaar oud; nog niet geboren toen u al geroepen werd en daadwerkelijk bent gegaan. Ja dat heeft zin: De natie zal blijvend met de neus op de feitelijke geschiedenis moeten worden gedrukt, het moet daar mee leren leven, mee leren omgaan.

Het is oh zo gemakkelijk om anno 1989, terugkijkend op ons verleden, met de wetenschap van vandaag, oordelen te vellen. Ik ben ervan overtuigd dat onze toenmalige regering naar eer en geweten heft gehandeld. Ik ben er nog meer van doordrongen dat de Nederlandse soldaat in Indië zijn plicht heeft gedaan, zich naar beste weten en kunnen heeft ingezet en zich nergens voor hoeft te schamen. Waar dit geen manifestatie is zullen wij allen bij andere en echte manifestaties nadrukkelijk aanwezig moeten zijn omdat zij, die hier niet meer kunnen zijn, dat zo gewild zouden hebben.

Ik dank u voor uw aandacht!

Velen van ons woonden kerkdiensten bij in de koepelkerk aan het Koningsplein Oost in Batavia. We gingen "Voorwaarts naar eer en geweten". De prachtige kapel van de "1e Divisie 7 december" te Schaarsbergen voerden ons in gedachten terug bij de woorden van de Divisie-legerpredikant S.J. Tiemersma.

Door de aanwezigen werden drie coupletten van het Wilhelmus gezongen: "Mijn schild en de betrouwen zijn Gij O God mijn Heer."

Vervolgens schaaften men zich rondom het monument waarbij onder het spelen van koraalmuziek door verschillende deputaties kransen en individueel door nabestaanden en deelnemers

bloemen werden gelegd. De plechtigheid werd beëindigd met het "Wilhelmus" en het hijsen van de vlag. Ten slotte verzamelden velen zich in de officieusmess.

De "1e Divisie 7 December" en met hen velen, hadden op waardige wijze hun gevallen herdacht.

sociale
 COMMISSIE
 VOM

gustus 1947, later vervangen door de Garantieverklaring 1949, als bekrachtiging waarvan de Garantiewet Burgerlijk Overheidspersoneel Indonesië tot stand is gekomen.

Aanvulling

Deze schadevergoeding in de vorm van een aanvulling op het genoten en te genieten pensioen, waartoe de Staat der Nederlanden reeds was veroordeeld bij het eindarrest van het Gerechtshof te Den Haag, zal nu definitief moeten worden toegekend, aangezien het door de Staat ingestelde beroep in cassatie door de Hoge Raad is verworpen (beslissing Hoge Raad van 19 juni 1989, nr. 13578).

Garantieverklaring

In de garantieverklaring van 2 augustus 1949 verklaarde de regering een speciale regeling te zullen treffen voor het dienen in de tropen. Het ging om voor de dienst Indonesië aan te werven of sinds 1 augustus 1945 aangevraagd ambtenaren. Een van de bijzondere voorwaarden was dat de tijd, in Nederlands-Indië doorgebracht, voor berekening van het pensioen dubbel zou tellen.

Onrechtmatig

Deze toezegging van de regering werd nimmer in wetgeving omgezet. Het Gerechtshof noemt dit onrechtmatig. Deze opvatting wordt door de Hoge Raad gedeeld, zoals blijkt uit de verworpen van het beroep in cassatie van de Staat.

Gelijkheidsbeginsel

De beslissing van de Hoge Raad heeft in beginsel alleen betekenis voor degenen op wie het eindarrest van het Gerechtshof van Den Haag betrekking heeft. Degenen die in overeenkomstige omstandigheden hebben verkeer, kunnen echter een beroep doen op het gelijkheidsbeginsel, vragen op dezelfde wijze te worden behandeld.

Een dergelijk verzoek dient worden gericht aan de minister van Binnenlandse Zaken, Postbus 20011, 2500 EA Den Haag.

Voor de toekomst zal het pensioen van betrokkenen dienen te worden verhoogd. Het betreft hier "kort-verbanders", uitgezonden onder het regiem van de garantieverklaring van 2 au-

Vervolg van pagina 1

heid ook voor haar ambtenaren in aanmerking wordt genomen. De 2% is de jaarlijkse opbouw van de AOW. De gehuwden AOW is gebaseerd op het minimumloon en de meeste oud-militairen zullen wel meer hebben verdiend.

Tenslotte zou als factor eventueel een rangvermenigvuldigingsfactor genomen kunnen worden.

N.B. Een eventuele tegenwerping dat de AOW in veel pensioenregelingen wordt verrekend moet ik afwijzen met de opmerking dat het werkelijke salaris meestal veel hoger geweest is dan het minimumloon. Voor mij persoonlijk zou een meetelen van de jaren voor mijn pensioen veel aantrekkelijker zijn. (Deze opmerking is bedoeld voor pensioendeskundigen).

De ambtenaren vragen 5% om

VAFAMIL ZONNEWIJZER 1990

Naar verwachting medio december a.s. verschijnt de VAFAMILvakantieguide voor 1990 met oude vertrouwde adressen maar ook weer nieuwe mogelijkheden en bestemmingen in binnen- en buitenland, ondermeer wintersport en zomerrecreatie. De donateurs ontvangen hun exemplaar, zoals ze gewend zijn, vóór de verdere verspreiding "automatisch" per post op hun huisadres. Bent U (nog) geen donateur, dan kunt U proberen een exemplaar op Uw onderdeel te bemachtigen. Wij zenden duizenden exemplaren naar staven en onderdelen van de diverse Krijgsmachtigen. Indien bij Uw onderdeel te weinig of geen gidsen worden ontvangen, neemt U dan s.v.p. de moeite ons daarvan op de hoogte te

Opsporing... aanhouding en bekendmaking verzocht.

Een veel gelezen rubriek voor onze Sobats, veelal met blijde doch ook met minder prettige mededelingen, getuige het eerste bericht dat hier volgt:

In het vorige nummer van de Sobat zocht Romke Zijlstra van het korps vaartuigendienst zijn maat "Bolle" waarmee hij in de Riuwarchipel had gevaren. Mevrouw van de Veen (haar man was bij het carr. pel. ost. cic. 426 B.I.) schreef ons een uitvoerige brief waarin zij ons liet weten dat de "Bolle" in de burgerlijke stand stond ingeschreven als - Ale Brouwer -. Helaas deelde zij ook mede dat Ale al op jonge leeftijd (33 jaar) in 1959 was overleden. We zullen Romke, die weer terug is naar de verenigde staten, op de hoogte stellen en hem de brief toezenden.

G. van der Sluis
Afd. Overijssel

elfs worden medereizigers geacht voor een bezoek aan Mid-1 Java, door P.N. Nicolaas, ordijk 510, 2993 BE Barencht, telefoon 01806-13066 het 4L.L. Bataljon-nadiers die een gezelschap

de achterstand met het bedrijfsleven in te lopen. Zou het teveel gevraagd zijn als onze achterstand op de ambtenaren eerst wordt ingelopen? Wij hebben nog maar weinig tijd.

Tenslotte moet mij nog één ding van het hart. Veel van onze medestrijders hebben niet de kans meer gekregen een goede beroepsopleiding te volgen of op andere wijze carrière te maken. Zij moeten nu van hun AOW uitkering leven en dat is niet zoveel. Als er al wat van voorvoemde wensen gerealiseerd zou kunnen worden zou het dan kunnen onder het proviso dat er geen beslag op gelegd mag worden door sociale diensten en/of bejaardenoorden.

Reacties worden gaarne ingewacht bij het H.B. of redactie "Sobat"

T Lentz

bringen (tel.: 070 - 3187594). Wij wijzigen dan onze verzendlijst en zenden alsnog de gewenste hoeveelheid gidsen na. Geef U ons Uw vertrouwen; U kunt er van verzekerd zijn dat wij niets onbepaald laten tenzij U een onvergetelijke vakantie te bezorgen, uiteraard in positieve zin!

1e Verkenningsregiment Huzaren van Boreel, reünie zaterdag 7 april 1990 in de Bernhardkazerne te Amersfoort, vanaf 10.00 uur. Aanmeldingen voor deelname Secr./Admin. Ab Olthuis, Julianaweg 452, 3523 XN Utrecht. Telefoon 030-880845. Opgave tot uiterlijk 10 maart 1990 door overmaking van f 30,- op postrekening 15368 t.n.v. Verenigde Spaarbank te Hoorn t.g.v. rek.nr. 84.03.64.091 Reüniecommissie 1e Regiment Huzaren van Boreel.

wil vormen omdat hij tegen alleen (met echtgenote) reizen opziet. U kunt contact met de grenadier opnemen.

Wie kent uit zijn Indiëtijd Sobat C.C. Huizinga van de A.A.T. die als chauffeur op een ambulancelancewagen heeft gereden bij de 2e Hupva van de 7 December Divisie o.a. te Poerwakarta. Zendt echter uw mededelingen aan sociaal medewerker W.J. Scholten, Comeniuslaan 99, 3706 XD Zeist, tel. 03404-56838, 1-5 R.I. is ook altijd in beweging, jongens van de Ost-Cie o.a. de Sergeant-Majoor.... sergeant van Someren, korporaal... De drie, of meerder chauffeurs van de bren-carriers, Bennie Hulsmann, sld. le klas Gijss....

Gevraagd door M.E.R. de Boer, Warmeerweg 131, 7815 HD te Emmen, tel. 05910 - 17890. Sobat de Boer zou nog eens graag contact met hun willen hebben. Als het lukt zet het in je appélboekje Sobat. Sobat Henk Volders, Utrechtse-laan 19, 9501 PS Stadskanaal, tel. 05990 - 146970 zoekt soldaat 1e klas C.K. Admiraal, legernummer 26.10.02.451 van L.T.D. 657 in 1949 en 1950 op

"De Kolonel werd gevonden, hij is nu Generaal b.d."

Bericht van de Inlichtingen-dienst (Confidentieel).

Volgens betrouwbare berichten zou een Commandant van de Siliwangi-divisie, een zekere Kolonel Nasution zijn hoofdkwartier hebben gevestigd in Kampong X, coördinaat 354387.

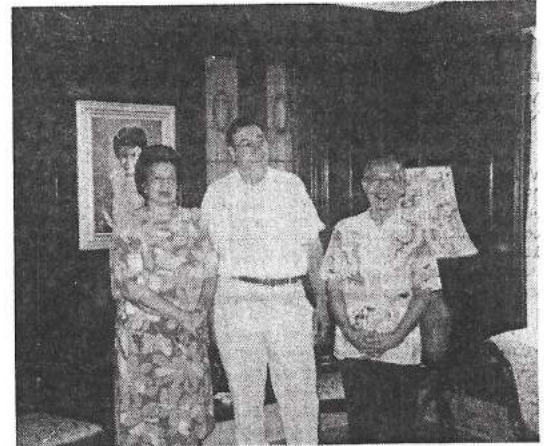
Dat vroegere (oorlogs-vijanden) elkaar later persoonlijk in vriendschap zouden ontmoeten komt niet zo vaak voor. Gebeurt het dan blijkt telkens dat er van persoonlijke vijandschap eigenlijk geen sprake is. Van beide zijden heeft men "meege-draaid" in het systeem van de politiek. Men heeft elkaar bestreden zonder elkaar te kennen. Dat mocht ik persoonlijk ervaren in de afgelopen zomer. Ik had voor de tweede keer na mijn diensttijd een reis naar Indonesië geboekt. Deze keer via reisvereniging Indonesia te Zeist en had daar te kennen gegeven dat ik graag eens met een oud militair (lieft een oud officier) van de T.N.I. van gedachten wilde wisselen, over hoe zij nu over die zaken denken.

Via het reisburo werden daarop aan mij enkele vragen gesteld o.a. wat daar mijn onderdeel was? (Ik diende bij de Krijgsraad te Velde) en wat thans mijn huidige functie was. Na verloop van enkele dagen werd ik gebeld dat ik de heer Hardjosuproto zou ontmoeten. Wij gingen op 4 juli j.l. met de Garuda naar Indonesië. Ons eerste reisdoel was Singapore, vandaar vlogen wij na twee dagen naar Medan. Daarna met de bus naar Parapat en met een veerbootje naar het prachtige eiland Samosir dat bij het Tobameer ligt. Daar verbleven wij vier dagen. Van daaruit gingen wij via Brastagi weer op Medan aan. De volgende dag vlogen wij naar Jakarta, waar mij bij aankomst een grote verrassing te beurt viel. Ik werd daar opgewacht door de heer Hardjosuproto. Hij bleek namelijk ook de directeur van het reisburo in Indonesië te zijn. Hij vertelde mij dat ik de volgende morgen om 10.00 uur bij Generaal Nasution werd verwacht. U begrijpt dat het mij wel rauw op mijn dak viel. Dat had ik natuurlijk nooit verwacht. Hij zei mij dat hij de volgende dag om 8.30 uur nog eerst een gesprek met mij wilde hebben in mijn hotel en dat hij mij zou begeleiden. De volgende dag werd ik door hem geheel gescreend, hij wilde alles van mij weten.

het eiland Bintan, hoofdstad Tandjun Pinang, wie brengt hen tot elkaar?

Onze afdeling Interpol, Sobat G. Swaan, Vredebestaan 38, 3431 CH Nieuwegein, tel. 03402 - 37993 zocht en vond in Canada J. Knispel 2808 Woodland DR Langley B.C. Canada. Hij behoorde destijds, eind 1946, begin 1947 tot de 9e afd. Veldartillerie, aangekomen op Nrd. Sumatra (Medan). Ruimte voor zijn "stuk" heeft hij wel doch hij mist de oude banden van tempo doeloe.

Wie kent Sobat Knispel en schrijft hem eens. Het doet je zo

Vertegenwoordigers van de "Siliwangi" Divisie en de "1e Divisie 7 december". Mevrouw Nasution, Jaap van Dijk en Generaal Nasution.

Hij vertelde mij ook dat hij Luitenant van de T.N.I. Inlichtingendienst was geweest en met de tweede actie door onze troepen gevangen was genomen en in Batavia was geïnterneerd. Daarna bracht hij mij via de Nederlandse Handelsmissie, waar wij koffie hebben gedronken, naar de woning van de familie Nasution.

Wij werden door een bediende naar binnen gebracht (Hardjo ging mee). Eerst werd ik door mevrouw Nasution ontvangen. Na wat gepraat en gedronken te hebben kwam Generaal Nasution binnen. De gesprekken (en dat waren er nogal wat) verliepen uiterst ongedwongen en vriendelijk. De belangstelling van beide zijden was zeer groot. Uit de gesprekken bleek dat hij op vele terreinen goed op de hoogte was en is. Hij zei namelijk ook "jullie inlichtingendienst was goed op de hoogte, want wat jullie de tweede actie noemden gooiden jullie lucht-macht een bom precies in mijn werkkamer, maar ze hadden pech want een dag daarvoor was ik naar Tasikmalaja vertrokken. Hij zei ook dat wij het voorrecht hadden dat wij de grote wegen hadden en dat zij alles via het zijterrein moesten doen. Waarop ik antwoordde "Ja, maar jullie hadden het voordeel dat jullie het land en de taal kenden. Hij vertelde ook dat de zieke Generaal Soedirman, op de vlucht voor onze troepen, hij in een draagstoel gedragen werd, door onze luchtmacht onder vuur werd genomen, dat zijn dragers hem zo lieten vallen en het bos in gevlucht waren. Verder vertelde hij dat de com-

munisten in 1963 een coupe wilden plegen en een aanslag op hem. Hijzelf kon namelijk over de muur van zijn tuin vluichten, maar hun 5 jarig dochtertje werd ik huis doodgeschoten. Hij vond onze Generaal Spoor een hoogstaand persoon en had in die tijd ook veel respect voor hem.

Na ons gesprek, dat ongeveer anderhalf uur duurde, heb ik hem het boek "Spoor onze Generaal" ter hand gesteld, wat hij buitengewoon op prijs stelde. Nadat wij gezamenlijk nog wat thee hadden gedronken heb ik afscheid genomen van de familie Nasution.

De heer Hardjosuproto bracht mij weer terug naar mijn hotel aan de Molenvliet. Dit was één van de mooiste dagen van mijn vakantie. Vandaar gingen wij naar Djokje waar wij vier dagen verbleven. Daar vandaan met een klein vliegtuigje naar Lombok voor twee dagen en toen ons laatste reisdoel, een week naar Bali. Al met al kan ik terug kijken op een hele mooie reis en hoop bij gezondheid dit nog een keer te kunnen herhalen.

Jaap van Dijk,
Buitendams 311,
3371 BG
Hardinxveld-Giessendam.

Wie heeft hem gekend, wie had contact met hem? Schrijf s.v.p. naar Anton Kok, voornoemd.

Dienstmakers gezocht van wijlen sergeant Jan Baayens, registratienummer 27.05.04.193. Volgde een opleiding in Hulten in augustus 1947. Hij vertrok met het troepenschip Nieuw Holland in 1948 en keerde terug met het m.s. Nelly in 1950. Hij behoorde tot de Staf van de Adjudant-Generaal te Batavia-Bandoeng. Uw reacties worden gaarne tegemoet gezien door mevr. Baayens, Hertog Hendrikstraat 6, 5341 RC Oss, telefoon 04120-31845.

Anton H.J. Kok, Veldmaterstraat 18, 7482 TB Haaksbergen. Zoekt relaties van Michel-Lodewijk Burgdorffer, geboren te Bandar 25 maart 1896, later gevoond hebbende te Lawang. Op 29 maart 1958 werd hij inwoner van Leiden, 3 november Den Haag en overleed aldaar op 2 juli 1975.

AFDELING NOORD-HOLLAND

Er bestaat enig misverstand over ons gironummer. Noteer u ons echte nummer: Postgiro 49 76 67 VOMI Noord-Holland, 2015 KJ Haarlem.

Het sekretariaat is nu: P.L. van Maris, Kerkstraat 46, 2153 BK Nieuw-Vennep telefoon: 02526-72933.

VOMI Noord-Holland heeft op 28 oktober in Haarlemmerliede en op 4 november in Alkmaar een vergadering/contact bijeenkomst gehouden voor haar leden en belangstellenden. Op iedere bijeenkomst mochten wij ruim 120 man verwelkomen. Een prima opkomst, die zeker voor een deel te danken was aan de oproep van onze voorzitter in de uitnodiging, die ik hier graag herhaal, omdat dit ook de strekking van zijn welkomwoord was.

Sobats, oud militairen Indiëgers. Eens, nu meer dan 40 jaar geleden, dienden wij allen als militairen van het Nederlandse leger in het voormalige Nederlands Indië. De één als oorlogsvrijwilliger of beroepsmilitair, de ander als dienstplichtigen. Ondanks de in elk leger voorkomende rivaliteit tussen de diverse onderdelen, geloofden wij allen te strijden voor één en dezelfde zaak, n.l. het herstellen van orde en rust in Indië.

De in het verzet gegroeiende teamgeest in de O.V.W.-eenheden vond zijn evenknie in de kameradschap van de jonge dienstplichtigen, die, in gevaar, met de flexibiliteit van hun jeugd, steun, vreugde, warmte en solidariteit vonden bij elkaar. Uitgeven voor één en hetzelfde doel, de guerillaoorlog in ons voormalige Indië, vergaten zij in de smeltkroes van het leger, hun afkomst en achtergronden. Deze saamhorigheid, gegroeid in gezamenlijk gevaar en isolement is na de dienstdienst, soms diep verborgen veelal toch gebleven en komt in een groot aantal gevallen, nu voor de meesten van ons het werkzame leven tot het verleden is gaan behoren, weer naar boven. Wij denken vaker dan voorheen, weer terug aan al die kameraden die het hoogste offer, dat van hun leven, moesten brengen en aan de velen die lichamelijk of psychisch gebroken of beschadigd werden. Sommigen slaagden er niet in de wedkamp om het bestaan in de burgermaatschappij met succes te bestrijden.

Wij als VOMI proberen deze pechvogels, indien mogelijk, materieel of geestelijk bij te staan. Om dat te bereiken, dienen wij de oude kameradschap en teamgeest te doen herleven en weer te doen functioneren. Wij doen bij deze dan ook een beroep op U, oude Sobats, om ons aaneen te sluiten. Sluit opnieuw de rijen.

Hierna werden de sociale doelstellingen nog eens toegevoegd en kon men hierover vragen stellen. Uit de gestelde vragen kwam duidelijk naar voren dat de maatschappij bij velen van ons onbekend is. Een vast aanspreekpunt bij Defensie is er nog steeds niet, maar daar wordt nu wel aan gewerkt via het Veteranen Platform, waar ook de VOMI in is vertegenwoordigd. Ieder die problemen heeft, of die van een kamerad weet dat hij ergens mee zit, vragen wij dit schriftelijk te melden bij ons bestuur.

Weet, dat ook al heb je bij het verlaten van de dienst een verklaring getekend dat alles in orde was, een herkeuring mogelijk is en een invaliditeitsuitkering kan worden verkregen.

Ook een zeer belangrijk punt is de negatieve publiciteit over ons optreden destijds. Een oorlog is niet om trots over te zijn maar wij hebben wel heel veel positieve zaken kunnen doen, bescherming en veiligheid gebracht en medische hulp en verzorging gebracht, dikwijls ten koste van onze veiligheid.

Zij die zich onttrokken aan de dienstplicht hebben niets gedaan waar zij trots op kunnen zijn ook niets voor een medemens in nood.

Na 2 films over ons optreden in Nederlands-Indië en een verloting om een deel van de kosten te dekken, mochten wij weer een aantal nieuwe leden begroetten. Dank aan allen.

In aansluiting op ons bovenstaand verslag hebben velen van ons gekeken naar de 3-delige documentaire op de televisie "Het sprookje is uit - In oorlog met onze kolonie" van de NOS. Na afloop kon men telefonisch reageren op de ICODO-telefoon waar medewerkers van de BNMO en Defensie voor telefonische opvang aanwezig waren. Wij in Noord-Holland stellen er prijs op dat u ook aan ons uw problemen of reacties op deze uitzendingen kenbaar maakt. Wij willen dan proberen deze zaken te bundelen en met een gezamenlijke aanpak wat meer helderheid te verkrijgen over alle mogelijke oplossingen. Schrijft u maar naar ons bovengenoemd sekretariaatsadres, of bel ons.

Rest ons u allen Gelukkige Kerstdagen toe te wensen en een voorspoedig 1990.

P.L. van Maris, secretaris.

AFDELING ZUID-HOLLAND ZUID

In de voorgaande twee jaren is duidelijk gebleken dat de filmcontactbijeenkomsten, die in onze afdeling op verschillende plaatsen werden gehouden, voorzien in een behoefte om elkaar te ontmoeten en bij die gelegenheden onderling gedachten uit te wisselen. Niet elke bijeenkomst werd even druk bezocht doch een gemiddelde laat zien dat hiervoor belangstelling bestaat en dat overwegend positief hierop gereageerd wordt. Reden voor afd. Zuid-Holland Zuid om hiermede door te gaan. Voor het seizoen 1989/1990 werden data vastgesteld voor in totaal 8 filmcontactbijeenkomsten. Hiervan zijn er inmiddels 4 achter de rug n.l. Spijkenisse (28 sept.), Rotterdam (14 okt.), Dordrecht 9 nov.) en Dirksland (28 nov.). Alle V.O.M.I. leden in de afd. hebben hiervan schriftelijke mededeling ontvangen. Om zoveel mogelijk publiciteit aan deze bijeenkomsten te geven worden Dag- en Streekbladen benaderd met het verzoek om informatie hierover in hun uitgaven op te nemen zodat Indiëgers, die nog geen lid zijn van de V.O.M.I., ook op de hoogte worden gebracht waar in hun omgeving zo'n bijeenkomst wordt gehouden. De groei van ons ledental heeft aangetoond dat deze publiciteit duidelijk resultaat heeft gehad. De V.O.M.I. filmdienst zal onder

de vertrouwde leiding van Jac. de Wit de nog komende 4 filmcontactbijeenkomsten aanwezig zijn op plaatsen, zie "Mededelingen filmdienst".

De films die getoond zullen worden hebben betrekking op de Indië/Nieuw Guinea periode en het gaat hier om "nieuwe" reportages die door de V.O.M.I. filmdienst verkregen zijn. V.O.M.I. leden worden verzocht zoveel mogelijk bekende Oud-Indiëgangers die nog geen lid zijn mee te brengen. Gebruik voor dit doel de KABAR ANGIN ofwel de mond tot mond informatie.

SOCIALE COMMISSIE.

V.O.M.I. leden in de afd. Zuid Holland Zuid, die problemen hebben als gevolg van hun verblijf in Indië, kunnen hierover contact opnemen met onze Commissaris voor Sociale Zaken t.w. J.H. van Breughel, Rotterdamseweg 167d, 3332 AG Zwijndrecht, tel. 078 - 126752.

NIJEUWJAARS RECEPTIE

De afd. Zuid Holland Zuid zal een nieuwjaarsreceptie houden op Donderdag 11 januari 1990 van 14.00 - 17.00 uur in het Rest. "RUSTENBURCHT", Strevelsweg 744-746, Rotterdam (Verzamelgebouw Zuid). Tijdens deze receptie zal een videoband worden afgespeeld met beelden van de op 7 september 1989 gehouden Nationale Dodenherdenking bij het Nationaal Indië-monument 1945 - 1962 in het Stadspark Hattem te Roermond.

AFDELING ZEELAND

Het winterseizoen staat voor de deur. Traditioneel worden er in de regio's weer diverse voorstellingen georganiseerd. Dit seizoen worden films vertoond als opgegeven in de rubriek, "Mededelingen van de filmdienst".

Alle bijeenkomsten vangen aan om 14.00 uur

Toegang gratis voor leden en niet leden, en de koffie staat klaar!!

Probeer in Uw omgeving oude sobats warm te maken voor deze bijeenkomsten en neem hun mee, zodat ze op de hoogte kunnen worden gebracht van de doelstellingen van de V.O.M.I. Ook dit seizoen is het streven van het bestuur er op gericht om nog meer leden te werven, echter daar hebben wij de steun en medewerking van U allen voor nodig; laat ieder lid een nieuw lid aanbrengen dan zijn we op de goede weg.

De Algemene Ledenvergadering van de Afd. Zeeland wordt gehouden op 15 maart 1990, te Zierikzee, Ger. Kerkzaal St. Dominusstraat, aanvang 14.00 uur. Als spreker op deze vergadering zal worden uitgenodigd de Algemene Voorzitter V.O.M.I. dhr. Dijkema.

Noteert U bovenstaande data alvast in Uw agenda! Voor wat betreft de filmvoorstellingen kunt U zelf beslissen welke U wenst te bezoeken.

Van de penningmeester nog het volgende:

Op een enkele uitzondering na hebben alle leden netjes op tijd hun contributie betaald, waardoor ik in de gelegenheid was om aan alle verplichtingen op financieel gebied tijdig te voldoen. Hiervoor mijn hartelijke dank!

Het jaar 1989 zijn we begonnen met een nadelig saldo van f 15,35 doch dank zij Uw medewerking en uiteraard de zelfstandigheid van de afdeling hebben we nu een saldo waar mee te werken is. Zoals U weet, worden er weer filmbijeenkomsten gehouden en die slaan altijd een flinke bres in de financiën, daarom doe ik een beroep op U allen om tijdig (lieftst in januari) Uw contributie te voldoen voor het nieuwe jaar. Zoals U elders in de Sobat hebt kunnen lezen is de contributie voor dit jaar vastgesteld op f 27,50 gaarne dit bedrag (of als U het kunt missen iets meer) overmaken op het gironummer 529862 t.n.v. V.O.M.I. Afd. Zeeland te Wemeldinge of op banknr. 36.860.1471 Rabo Wemeldinge, onder vermelding V.O.M.I. Afd. Zeeland. Bij voorbaat alvast hartelijk dank voor Uw medewerking. Op de Algemene Ledenvergadering te Zierikzee zullen alle financiële stukken aanwezig zijn ter bespreking en controle.

Als nieuw lid kunnen wij nog verwelkomen: M. Kunst te Goes, terwijl van de Afd. Z.Holland-zd is bijgekomen Dhr. I. v. Oostende te Kapelle, die wij vanaf deze plaats hartelijk welkom heten in de Zeeuwse gelederen van de V.O.M.I. Rest mij nog om U en Allen die U lief zijn, van harte zeer fijne Feestdagen en Jaarwisseling toe te wensen en ik spreek de hoop uit dat U het nieuwe jaar in goede gezondheid met veel levensvreugde en geluk tegemoet zult mogen treden.

Tot ziens op een van de filmbijeenkomsten in de regio!

AFDELING VELUWE

In het afgelopen kwartaal werden enige druk bezochte bijeenkomsten gehouden te Epe, Ede en Harderwijk. Wederom meldde zich verschillende nieuwe leden.

Op 7 december werd door de afdeling een krans gelegd bij het monument voor de gevallen van de 1e Divisie 7 December in tegenwoordigheid van het bestuur van de afdeling. Het geld voor dit erbetoon werd bijeengebracht door de bezoekers van onze filmavonden.

Aangesloten bij:

stichting veteranen platform

COLOFON

Algemeen voorzitter: J. Dijkema, Merelhof 159, 2251 DC Voorschoten, tel. 01717-8862.

Vice voorzitter en Algemeen secretaris G.M. Determan, Brongras 68, 3068 PB Rotterdam, tel. 010-4206138.

Algemeen Penningmeester D. Mennens, Lijsterlaan 12, 3055 CH Rotterdam, tel. 010-4188239. Postbanknummer 42.39.398, Amrobanknummer 45.85.91.300 t.n.v. VOMI Rotterdam

Voorzitter Sociale Commissie Victor Bridie, van Nijeterodestraat 117, 2553 GR Den Haag, tel. 070-3201158.

Filmdienst J. de Wit, Molenbrink 60, 2553 GR Den Haag, tel. 070-3977022.

Ledenadministratie N. den Hollander, Startingsstraat 218, 5443 GL Oss.

Redactie Commissie J.P.C. Rausch, Koningin Wilhelminalaan 387, 2274 AK Voorburg, tel. 070-3857934.

R. Grit, nr. 90, 9458 TD Balloo, tel. 05924-1361.

J. Zwaan, Lijzide 45, 1034 KN Amsterdam, tel. 020-319151.

Eelnden L.J. Berenbroek, J. in de Berken, Mevr. J. Zanting-Edens, Ant. P. de Graaf

RAAD VAN ADVIES
Generaal-Majoor b.d. Epke RMWO 4,
Brigade Commando der Fuseliers R. Boekholt, adj. in b.d. H.M. de Koningin, commandant K10M 'Bronbeek',
Kolonel der Cavalerie J. Reitsma, Chef-Staff 1e Divisie "7 December",
Luitenant Kolonel W. van Ooljen, Stafofficier van de Inspecteur Generaal der Krijgsmacht,
M.M. Bakker
Luitenant-Kolonel der Artillerie (b.d.)

KEMBALI KE INDONESIA? heeft U interesse?

De rijsttafel staat voor U klaar. Wij vertrekken op 9 juli en 1 sept. 1990.

Vraag inl. betr. 23- en 27-daagse reis met uitgebreid Midden-Java-program met veel excursies, in prima hotels.

Y. Keenink, 010-4744798.

Mededelingen van de filmdienst

- 4 januari 1990 Dorpshuis "t Ouwe Raadhuus", Langestraat 16, Poortvliet, 14.00 uur.
- 11 januari 1990 Duyvestein Computercentrum, Coldenhovelaan 1, Maasland, 20.00 uur.
- 16 januari 1990 Zaal Mulder, Gramsbergerweg 68, Hardenberg, 19.30 uur.
- 20 januari 1990 De Trefkocel, Zonnlijn 30, stad Groningen, 14.00 uur.
- 23 januari 1990 Hotel-Café-restaurant "Berk en heuvel", Bosweg 19 te Diever, 20.00 uur.
- 30 januari 1990 Gereformeerde Kerkzaal, St. Domesstraat 25, Zierikzee, 14.00 uur.
- 1 februari 1990 "De Til", Breststraat 1 Giessenburg, 20.00 uur.
- 8 februari 1990 Zaal Heemskerck, Langeweg 2, Roelofsarendsveen, 20.00 uur.
- 13 februari 1990 Restaurant Urbana, Wipstrikkerallee 213, Zwolle, 19.30 uur.
- 15 februari 1990 Café-Gemeentehuis, Dorpsplein, Zuiddorpe Z.V.I. 14.00 uur.
- 22 februari 1990 De Schakel, Raadhuisstr. 2, Leerbroek, 20.00 uur.
- 27 februari 1990 "Het Wapen van Drenthe", Heerestraat 1, Roden, 20.00 uur.
- 1 maart 1990 Cafe "De Vier Emmers", Markt 6, Oostburg, 14.00 uur.
- 9 maart 1990 "De Pit", Appelstraat 2a, Goes 14.00 uur.
- 13 maart 1990 "De Stolp", Jan Steenlaan 16, Stolwijk, 20.00 uur.
- 16 maart 1990 Gem. Dienstencentrum Rijngaarde 1, Bodegraven, 20.00 uur.
- 29 maart 1990 "Restaurant De Oude Hoorn", Marktplaats 8, Oud-Beijerland, 20.00 uur.

Deze uitgave is ontleend uit het AFDELINGSNIEUWS van Uw eigen afdeling. Let dus goed op plaats en tijdstip.

J. de Wit.

AFDELING GRONINGEN

I. Op zaterdag, 7 oktober 1989 vond in hotel Faber te Hoogezand de heroprichting plaats van de V.O.M.I. afd. Groningen. Dhr. van Stigt opende de ledenvergadering en heette alle aanwezigen van harte welkom en wel in het bijzonder de heer Dijkema, voorzitter hoofdbestuur en de heren Zonder, Grit en Apol, leden van het dagelijks bestuur van de afd. Drenthe. Aan laatstgenoemde heren bracht hij dank voor het vele werk, dat zij in het afgelopen jaar voor de leden in de provincie Groningen hebben kunnen doen. Vervolgens vond de bestuursverkiezing plaats, benoemd werden;

M.G. van Stigt Briklaan 9 9642 IJ Veendam, tel. 05987-17049 tot voorzitter.

H. Volders Utrechtsebaan 19 9501 PS Stadskanaal, tel. 05990-14670 tot secretaris.

J. Fekken W.H. Bosgrasstraat 149 9665 PK Oude Pekela, tel. 0597812409 tot penningm.

A.R. Damhof Hoofdweg 117 9619 PC Froombosch, tel. 05980-93032 tot lid.

J. Lesterhuis, Europalaan 78 9501 CX Stadskanaal, tel. 0599010333 tot lid.

Allen namen de benoeming aan en hiermede is dan de heroprichting van de afd. Groningen een feit.

Vervolgens gaf de voorzitter een uiteenzetting over het doel en streven van de V.O.M.I. en wel in het bijzonder van de afd. Groningen. Het is een gezelligheidsvereniging, maar we proberen wat te betekenen en te doen voor hen, die nu in de knel zitten. Om die reden werd Dhr. Volders benoemd in de sociale commissie. Voorts zullen voorlichtingsbijeenkomsten worden georganiseerd. Tenslotte feliciteerde de heer Dijkema, voorzitter HB de heroprichter afdeling en zegde alle steun toe. Na de pauze vertoonde dhr. Volders de volgende films;

1. Kembali ke Sulawesi.

2. Verplichting nagekomen.

3. Op Herhaling.

Daarna sloot de voorzitter de vergadering en wenste allen wel thuis.

20 januari a.s. Wijkcentrum de Trefkocel, Zonnelaan 30 te Groningen.

Aanvang 14 uur. Behalve voorlichting, vertoning van de films De bevrijding van Ned. Indië en Linggadjatti in de branding door dhr. de Wit.

Probeer zo mogelijk de bijeenkomsten in eigen omgeving te bezoeken, neem Uw echtgenote gerust mee. Breng deze uitnodiging over aan Uw vroegere dienstmakers of oud-militairen in Uw omgeving. Probeer hen mee te krijgen, en lid te maken.

Mogen wij U ontmoeten op de voorlichtingsbijeenkomsten. Met vriendelijke groeten, namens het bestuur,

H. Volders, secretaris.

AFDELING NOORD-BRABANT

Uit hét maandblad December 1949 no. 12
4e Bat. Gardie Reg. Grenadiers.

Het Signaal.

*Hoort het signaal voor de doden die rusten in deze grond.
Ver van hun land en hun liefde en de kus van de dierbaarste mond.*

Zij waren soldaten te velde, slechts nummers in het grote geheel; Zij liepen hun wacht of patrouille en kregen van alles hun deel.

Geen koos er strijd om het strijden, De oorlog om het brute geweld. Zij hebben tenmidde van chaos geen offer -hoe zwaar ook- geteld.

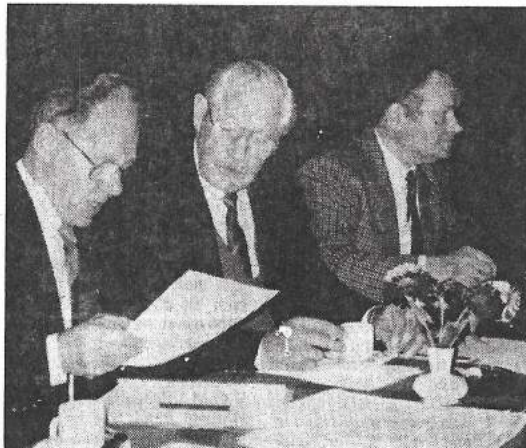
Zij kwamen van ver om te sterven en het leven leek hun nog zo goed... Gedenkt dan met eer onze doden en buigt voor hun jeugd en hun moed.

Hoort het signaal voor de doden: Het schalt naar het hart van de zoon. Hun sterven doet andere leven, wijf de toekomst bij hen begon...

Hoort hoe een lied wordt geboren. Ook het donkerste leed gaat voorbij.

Bouwt voort aan de wereld van morgen. Gevallenen staat ons terzij.

MILES

Bestuur afdeling Drenthe bijeen te Coevorden tijdens de bijeenkomst.

AFDELING DRENTHÉ

Gehouden bijeenkomsten in de afdeling Drenthe.

Op 28 september 1989 te Zuidwilde, 9 oktober 1989 te Schoonebeek, op 24 oktober 1989 te Coevorden, op 7 november 1989 te Schoonoord en op 14 november 1989 te Hoogeveen. De opkomst van de oudmilitairen Indiëgangers in deze plaatsen was redelijk tot goed. Zowel op de avond zelf als op een later tijdstip kwamen weer de benodigde ledenmeldingen binnen. In de maanden januari, februari en maart 1990 zullen ondervermelde bijeenkomsten georganiseerd worden.

23 januari in Hotel-café-Rest. "Berk en Heuvel" te Diever. 30 januari in café-Rest. "Marktzicht" te Assen. 14 februari in café-rest. "Sprookjeshof" te Zuidlaren. 27 februari in Hotel "Het wapen van Drenthe" te Roden. 27 maart in het Dorpshuis te Valthe

De aanvang van deze avonden zijn allen gesteld op 20.00 uur. Voor deze avonden is een spreker, een dia-of filmvoorstelling gepland.

Een vriendelijk verzoek aan de leden van de afd. Drenthe, om de datum van de bijeenkomst in uw omgeving alvast te willen noteren. Nader aanduidingen volgen in de regio-dagbladen en in de weekbladen.

AFDELING OVERIJSEL

In de maanden oktober en november werden de eerste twee regionale bijeenkomsten in het nieuwe winterseizoen belegd. Op 24 oktober vertoonden de bestuursleden Timmer en Lonsain in restaurant "De Lindeboom" te Schalkhaar, voor de laatste maal hun diaserie "Indonesië toen en nu". Vooral de dia's van "toen" in zwart-wit vielen erg in de smaak. De tweede avond werd belegd in zaal Arends te Lattrop. Voor een volle zaal werd door de filmploeg van de vereniging nog niet eerder vertoonde films vertoond over het Indië van destijds, alsmede over de gebeurtenissen en militaire activiteiten. Mede ter dekking van de onkosten werd in de pauze een verloting gehouden.

Zoals gewoonlijk leverde de avond weer een flink aantal

nieuwe leden op. Als nieuw bestuurslid voor de afdeling worden welkom geheten de heer J. Leenders, Gravenlandweg 25, 7675 TB Bruinehaar, telefoon 05491-213.

Een aantal oud-Indiërijders in de gemeente Raalte heeft inderijd aan het afdelingsbestuur verzoekt een actie te ondernemen om ook in Raalte te komen tot een herdenking van de militairen uit die gemeente die in de periode 1950-1962 in het voormalig Ned. Oost Indië en Nieuw Guinea zijn gevallen.

Het gemeentebestuur heeft inmiddels bericht, dat aan het verzoek zal worden voldaan door het oprichten van een afzonderlijk gedenkteken ter nagedachtenis van deze gevallen. Eén en ander zal worden gerealiseerd vóór 4 mei 1990.

De secretaris van de afdeling, Martin Vermeulen, is in verband met een ziekenhuisopname tijdelijk op non-actief. Zijn werkzaamheden worden voorlopig waargenomen door de overige bestuursleden.

Hopelijk zal hij spoedig zijn werkzaamheden weer kunnen hervatten. Aan Martin wordt veel sterkte en beterschap toegewenst. Ook door de filmploeg en het hoofdbestuur.

Het contactadres voor Overijssel is voorlopig: De Heer J. Timmer, Valeriusstraat 28, 7604 CP Almelo, telefoon 05490-19436.

LAATSTE OPROEP

Velen hebben aan mijn verzoek in de laatst verschenen Sobat gehoor gegeven en de contributie over 989 alsnog overgemaakt. Enkel en alleen hebben het verzoek kennelijk over het hoofd gezien, vroeger was het een oud gebruik om met het voldoen van rekeningen te wachten tot eind van het jaar maar helaas is het tegenwoordig zo dat onder elke ontvangende rekening staat "gaarne voldoen binnen 14 dagen".

Mensen wacht niet langer en maak de contributie 1989 z.s.m. over op postbanknummer 420704 t.n.v. Ver. Oud-Militairen Indiëgangers, De Hoge Kampen 8, 8141 VL Heino.

NAGELATEN BETREKKINGEN

Wij ontmoetten Henk Linne-man uit Almelo op de bijeenkomst te Bemmell! Nu reeds twee jaar geleden. Hij behoorde tot 3-9 R.I! en vertelde terloops dat hij al thuisvarende op het troepenschip een telegram ontving dat zijn broer was gesneuveld. Sedertdien was zijn

verlangen om nog éénmaal het graf van zijn broer te bezoeken één van zijn grootste wensen. Na afsluiting van zijn werkzaamheden was er in tijdrumte genoeg tijd beschikbaar om een bezoek aan dat land te brengen. De financiële middelen ontbraken echter. Dank zij de gezamenlijke inspanning van de sociale medewerkers van onze vereniging werd bij diverse Instanties gehoor gevonden om aan de wens van Henk te voldoen. Een maand geleden sprak ik Henk bij de afdeling Overijssel te Lattrop alwaar hij mij verzocht zijn welgemeende dank over te brengen aan een ieder die het mogelijk heeft gemaakt dat hij de rustplaats van zijn broer kon bezoeken. Dit verblijf was slechts één week, volgens Henk méér dan genoeg want het ging om het doel. Niet om een vakantie te houden. Henk zal dan later een verslagje van inzenden.

AFDELING UTRECHT

Verslag van onze bijeenkomst van 21 oktober j.l.

De V.O.M.I. afdeling Utrecht en het Gooi hield op zaterdag 21 oktober een gezellig samenzijn. Hiervoor had de Commandant van de Kromhout kazerne alle medewerking toegezegd. Ook het Stadsblad en Radio Domstad heeft hier de nodige aandacht aan gegeven wat als gevolg had dat wij een aantal nieuwe leden daaraan overgehouden hebben. Omstreeks 14.00 uur mocht de voorzitter de heer van Breukelen, ongeveer 100 personen welkom heten waaronder de heer D. Mennens van het Hoofdbestuur, de heer de Jong van de afdeling Rivierland en het erlid de heer J. in de Berken. De sfeer, waar wij volgens de voorzitter, zelf voor moesten zorgen zat er spoedig in. Er was voor een goed stukje muziek gezorgd en een grandioze verloting. De prijzen hiervoor werden door de heer J. in de Berken aangevuld met 2 stuks wandversiering uit Thailand. De heer Scholten, lid van de soc. commissie, heeft een oproep gedaan aan één ieder, om uit te kijken naar die mensen, die door de Indiëperiode in moeilijkheden zijn geraakt en daar nog steeds hinder van ondervinden. Hiervan werd gebruik gemaakt. Om 17.00 uur met zijn allen aan de rijsttafel, en hiervoor alle lof voor het keuken- en bedieningspersoneel onder leiding van de heer van Hal van de Kromhout kazerne. Daar werd de middag mee besloten en kunnen we terugkijken op een geslaagde bijeenkomst. De voorzitter dankte een ieder die zich daar voor ingezet hebben en beloofde een herhaling van dit gebeuren.

Secretaris afd. Utrecht
A.J.B. Martens.

REUNIE

Aanmelding verzocht van alle militairen, van "Hoog tot Laag", behorend bij "de Militaire Tandheelkundige Troepen", Soerabaja / Oost Java, 1946 - 1950, om een reünie te organiseren.

Stuur een bericht, ook als je het adres van je dienstmakers weet, naar A. Ouwendijk, Lindenhof 96, 5671 GV Nuenen.